

MAN HAR EN FORETRUKKEN FORMIDLINGSFORM, TIL MAN MØDER EN, DER ER YNGRE OG PÆNERE!

Vi troede lige, at vi var helt med på beatet, at vi havde fat i noget virkelig væsentligt, at vi nu trygt kunne læne os tilbage og høste frugten af vores fremragende formidlingsarbejde og modige satsning på Facebook som foretrukken formidlingsform for KEA Bibliotek.

Det kunne vi da også - i hvert fald i starten. Med Facebook oplevede vi for første gang, at de studerende pludselig engagerede sig i vores formidling, og vi fik en direkte linje til deres ønsker og behov. Indrømmet - det var en skøn følelse!

Så skøn, at vi faktisk dristede os til at skrive et indlæg til REVY, hvor vi (skam)roste Facebook som en naturlig del af et moderne, autentisk og anerkendende uddannelsesbibliotek.

Langsomt, men sikkert sneg der sig dog en smule malurt i bægre. Kommentarer som: *de unge bruger da slet ikke Facebook længere*, eller *hvorfor har I dog ikke oprettet en Instagram-konto, når I nu var i gang med de sociale medier*, fik det brede smil til at blegne lidt.

Oftere og oftere kom vores studerende til os med oprigtig undren over, hvorfor vi dog ikke havde en af deres Instagram-profiler: ”Øh, det har vi desværre slet ikke ressourcer til, det kræver jo vildt meget arbejde, og vi er faktisk også mega dårlige til at tage billeder, sååå måske er det også bare en døgnflue ik?!”

Bortforklaringer havde vi sådan set nok af, og inderst inde var vi nok også en smule fortørnede over, at vores arbejde med Facebook ikke længere var tilstrækkeligt, men at vi nu igen måtte betrede ukendt farvand på de sociale medier.

Det er nu små 3 måneder siden, vi launchede vores Instagram-profil, og vores fortørnede mine er faktisk væk. For ja, det kræver en del arbejde at holde en meningsfuld konto på Instagram kørende, men hvis man virkelig ønsker at formidle i øjenhøjde med de studerende, så kræver det jo også, at man rent kommunikativt bevæger sig der, hvor de studerende bruger en væsentlig del af deres tid.

Det er ikke en letkøbt løsning for et uddannelsesbibliotek at oprette en Instagram-profil, og det kræver, at man rent strategisk er helt klar på, hvad profilen skal og vigtigst ikke skal bruges til. For os er Instagram et kulørt

Ida og Stine fra KEA Bibliotek

appendiks til vores andre formidlingsplatforme, hvor vi i et visuelt og legende univers kan fokusere på identitet, nærhed og humor tilsat et æstetisk krydderi.

Med Instagram har vi fået en arena, hvor vi, akkurat som på Facebook, kan skabe et mere personligt forhold til vores studerende – samtidig med, at formatet qua sin visuelle grundform muliggør et langt større fokus på bibliotekets æstetiske og oplevelsesorienterede dimensioner.

Koblingen mellem det personlige udtryk, interaktionen med de studerende og de visuelt skarpe billeder bliver således omdrejningspunktet for vores udtryk på Instagram, hvorfor vi også har allieret os med en professionel fotograf, der med jævne mellemrum kan bidrage med de rigtig æstetiske ”wow-billeder”!

Rent lavpraktisk ligger der selvfølgelig også en del arbejde i at bruge de rigtige hashtags, følge de ”rigtige” profiler, skrive en fængende billedtekst, tage nogle interessante og vedkommende billeder og ikke mindst promovere bibliotekets profil for de studerende, institutionen og det faglige fællesskab som sådan.

Billeder fra KEA Biblioteks instagramprofil @kea_bibliotek

At Instagram ligesom andre sociale medier kan kritiseres for at være overfladisk og mangle dybde, er sådan set spot on, men kombineret med vores andre formidlingskanaler bliver det omvendt en potentiel øjenåbner for de studerende, der normalt ikke har megen fidus til biblioteket eller som måske er mere visuelt og oplevelsesorienteret end ellers – og dem bliver der på godt og ondt flere og flere af.

De studerende er i dag vant til, at information kommer let og ubesværet til dem, og som formidlende institution er man nødt til at tage dette meget alvorligt. Det er for nemt at afskrive de studerende som dovne eller forkælede, men langt mere befordrende at tage dem alvorligt i den kontekst, de nu engang befinder sig i – om end man til tider kunne drømme om en lidt mere proaktiv tilgang fra deres side.

Som vi ser det, er Instagram en vigtig spiller i forhold til at opbygge et solidt og kontinuerligt forhold til vores cirka 5000 studerende på KEA. Vi er kun lige begyndt, har meget at lære og mangler stadig at booste vores følgerskare gevaldigt.

Det store spørgsmål bliver selvfølgelig, om det stopper med Instagram, eller vi om 6 måneder er nødt til at springe over på *Snapchat* eller noget helt tredje. Hvem ved? Det er svært at spå om, men en ting er dog sikkert: Den måde de unge orienterer sig i verden på, er i konstant forandring, og det er vi som uddannelsesbibliotek selvfølgelig nødt til at tage bestik af – også selvom det betyder, at vi må nedprioritere nogle af vores egne ”gamle” formidlings-darlings og ændre vores rutiner drastisk.

Eller sagt på en anden måde: På KEA Bibliotek har vi ikke ”slået op” med vores (elskede) Facebook-side, vi bruger den skam stadig flittigt! Vi har blot mødt en anden formidlingsform, som er (visuelt) pænere og giver os, og ikke mindst vores studerende, *instant joy and pleasure!*